

Andrzej Prinke

Januszkowo Kujawskie, gm. Nowa
Wieś Wielka, woj. bydgoskie.
Stanowisko 25

Informator Archeologiczny : badania 13, 12-13

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

skano również interesujące dane dla rekonstrukcji procesu niszczenia stanowisk piaskowych przez wykroty drzew.

Wykop R VI/78 założono w pobliżu skraju tarasu Kamiennej między wykopem R VI/77, a wykopami S. Krukowskiego z 1957 r. Na powierzchni niespełna 10 m² wyeksplorowano wyraźnie zarysowaną, choć niewielką krzemnicę /kultura świderska? / leżącą w piasku z domieszką mocno rozmytego hematytu. Zawierała ona ok. 1 250 zabytków krzemiennych, wśród których wyróżniono tylko kilka form narzędziowych.

Na obszarze kilkudziesięciu arów przeprowadzono badania sondażowe metodą dołkowania, lokalizując kolejne 3 niewielkie krzemnice oraz północną granicę strefy występowania zabytków w rejonie wykopów R IV/78, R I:III/79. W miarę możliwości kontynuowano także badania powierzchniowe kompleksu "Rydno". Doprowadziły one do odkrycia kilku dalszych stanowisk.

Badania będą kontynuowane.

Materiały znajdują się w IA UW.

JANUSZKOWO KUJAWSKIE, gm. Nowa Wieś Wielka

woj. bydgoskie
Stanowisko 25

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu
Katedra Archeologii
Zespół Badań Kujaw
Muzeum Archeologiczne Poznań

Badania prowadził dr Andrzej Prinke. Finansował WKZ w Bydgoszczy i Katedra Archeologii UAM w Poznaniu. Drugi sezon badań, Stanowisko piaskowo-torfowe kultury komornickiej.

Stanowisko leży na zachodnim skraju długiego wału wydmnego o orientacji wschód-zachód, bezpośrednio na północ od drogi polnej do Nowej Wsi Wielkiej oraz rozległego torfowiska. Kontynuowano eksplorację wykopu wydmnego, usytuowanego na południowym zboczu wału, poszerzając go w kierunku półn., wsch. i półd. o dalszych 136 m². Materiały archeologiczne zalegały począwszy od powierzchni do głęb. 1,2 m.

Uzyskany inwentarz krzemienny liczy 1 291 okazów wydzielonych /rdzeni i narzędzi/ oraz 6 820 egz. z kategorii wyrobów masowych /półsurowiec i odpadki/. Ponadto odkryto 828 drobnych fragmentów kości oraz 7 fragmentów ceramiki schyłkowoneolitycznej. Podobnie, jak w poprzednim sezonie, zabytki zalegały w układzie bezkrzemienicowym, dość równomiernie rozmieszczone w płaszczyźnie poziomej i pionowej, rzadnąc jedynie na południowym skraju wykopu, przy granicy z drogą polną.

Skład typologiczny inwentarza krzemiennego potwierdził dotychczasowe datowanie stanowiska na wczesny mezolit i jego przynależność do kultury komornickiej. Na wschodnim skraju wykopu odkryto 4 dołki postłopowe, z których trzy tworzą skupienie o średnicy poniżej 1 m. W tym samym

rejonie zaobserwowano dość wyraźne zagęszczenie materiałów krzemien-
nych.

W celu ustalenia relacji stratygraficznych między wydumą a sąsia-
dującym z nią od południa torfowiskiem, wytyczono wykop II/79 o wymia-
rach 11 x 1 m. Jego eksploracja dostarczyła kilkunastu zabytków krze-
miennych i kościanych, zalegających w warstwie torfu, co skłania do kon-
tynuacji badań torfowych stanowiska na szerszą skalę.

KOCHLEW, gm. Wierzchlas
woj. sieradzkie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadził mgr Krzysztof Cyrek. Finan-
sował WKZ w Sieradzu. Piąty /ostatni/ sezon
badań. Obozowisko z pracownią krzemieniarską.
Paleolit śchyłkowy.

Stanowisko jest położone na południowym cyplu wysokiej - trzeciej
terasy prawego brzegu Warty. Przekopano 80 m² powiększając przebadany
obszar do 467 m². Uzyskano 242 zabytki /ogółem w czasie pięcioletnich
badań - około 7 000/, w tym 24 rdzenie i 14 narzędzi spośród których na
wyróżnienie zasługuje masywne ostrze półtyłcowe. Zabytki zalegały na
peryferiach obozowiska, o czym świadczą wyniki sondowania świdrami
geologicznymi niezbadanego, sąsiedniego obszaru.

Założono m. in. wykop geologiczny /22 x 1,5 m/ usytuowany na
stoku III terasy, od płaszczyzny terasowej do jej podnóża oraz na powier-
chni II terasy. Wykop ten, pod warstwą utworów stokowych, ujawnił u pod-
nóża III terasy dwie warstwy torfu oraz kopalną glebę biellicową. Pobrane
z tych utworów próbki do analizy pyłkowej będą być może pomocne przy
określeniu chronologii stanowiska. Na podstawie analizy techniczno-typo-
logicznej i geologicznej stanowisko można orientacyjnie datować na IX tys.
p. n. e. /młodszy dryas/.

Tymczasowo, przed dokładną analizą całości materiałów, wydaje
się, że było to sezonowe obozowisko oraz pracownia wiórów i narzędzi
użytkowane przez grupę schyłkowopaleolitycznych łowców. Ten zwarty
/po wyeliminowaniu małej domieszki materiałów wczesnobrązowych/ ze-
spół zawiera następujące elementy kulturowe: świderskie, ahrensburkskie,
lyngbjijskie i epimagdaleńskie/? /.

Badania na stanowisku zakończono.

Zabytki po opracowaniu będą dostępne w MAIE w Łodzi.

KRAKOW - Zwierzyniec
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne w
Krakowie
Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii